

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 23. 5. 2016

podpis: M. 24. 5. 2016

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

V Praze dne 18. května 2016
Č.j.: MV-20373-5/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal nar. ... Tačiv – Ukrajina, (dále také „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 23. 12. 2015, č. j.: VS-4827/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které zahrnul nezletilou dceru ..., nar. ... Hořovice - Česká republika, (dále také „nezletilá“ nebo „nezletilá dcera“), oba státní občané Ukrajiny, oba trvale bytem (... oba zastoupeni ... D., advokátem se sídlem ... 1 – Staré Město, (dále také „právní zástupce“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad zamítá.

Odůvodnění

I.

Žadatel požádal o udělení státního občanství České republiky na základě společné žádosti podané prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje, do které zahrnul nezletilou dceru (dále také „žádost“). Souhlas matky nezletilé dcery ke změně státního občanství je založen ve spise pod položkou č. 5. Žadatel i nezletilá dcera jsou státními občany Ukrajiny. Žadatel je podruhé ženatý se státní občankou České republiky, která české státní občanství nabyla udělením podle § 7 zákona o státním občanství (dnem složení státoobčanského slibu, tj. dnem 10. 8. 2015). Nezletilá dcera se jím narodila před uzavřením manželství. Žadateli byl povolen trvalý pobyt ke dni 9. 5. 2006, nezletilé dceři ke dni 21. 7. 2011.

Vypraveno dne:

23-05-2016

dr. Plavec

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 20. 4. 2014 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo, a na 25. 5. 2015 předvolalo žadatele na jednání na Ministerstvo vnitra s tím, že jej vyzvalo, aby předložil dokumenty, které v usnesení výslovně označilo, neboť jsou nezbytné pro vydání meritorního rozhodnutí (§ 3 správního řádu). Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Ministerstvo vnitra žadatele upozornilo na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že potřebné listiny, o jejichž předložení tímto usnesením byl vyzván, nepředloží. Žadatel se dne 25. 5. 2015 dostavil společně s manželkou, paní _____, na jednání na Ministerstvo vnitra, kde do protokolu uvedl, že fakticky žije na adrese _____, v rodinném domě, jehož majitelkou je manželka. Uvedl také, že ve lhůtě 14 dnů doloží, mimo jiné, potvrzení příslušného pobytového pracoviště odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, dále že nahlásil tomuto úřadu adresu jeho faktického pobytu a v případě, že by dotčený odbor shledal, že žadatel porušoval povinnosti na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky tím, že se nezdržoval na adrese trvalého pobytu a pokud mu byla uložena bloková pokuta, tak doloží doklad o její úhradě. Ministerstvo vnitra upozornilo žadatele, že by v tom mohlo být spatřováno nesplnění podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky. Žadatel do protokolu uvedl, že adresu svého faktického pobytu zatím nenahlásil, neboť čekal na rozhodnutí, jakým způsobem bude vypořádáno společné jmění jeho a jeho bývalé manželky (protokol z jednání na Ministerstvu vnitra dne 25. 5. 2015 je založen ve spise pod položkou č. 25). Změnu trvalého pobytu, tj. od května 2015, oznámil žadatel Krajskému úřadu Středočeského kraje dne 10. 6. 2015, a to na adresu _____ Průkaz povolení k pobytu na adresu faktického pobytu žadatele byl vystaven dne 28. 5. 2015 s platností do 9. 5. 2016. Právní zástupce doložil další podklady k žádosti dne 24. 7. 2015, dne 27. 7. 2015 a dne 25. 8. 2015. Ministerstvo vnitra před vydáním rozhodnutí umožnilo žadateli vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žadatel této možnosti využil prostřednictvím právního zástupce, který se dne 2. 12. 2015 dostavil na Ministerstvo vnitra, pořídil si úplnou kopii spisu, jak je uvedeno ve spise pod položkou č. 57 a č. 61).

Dopisem ze dne 16. 12. 2015 se žadatel prostřednictvím právního zástupce vyjádřil k podkladům pro vydání rozhodnutí. V dopise uvedl, že výzvám Ministerstva vnitra vyhověl a podklady poskytl. Do spisu založil další písemnosti, které považoval za relevantní. Žadatel se vyjádřil ke stanovisku Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, odboru cizinecké policie, ze dne 15. 4. 2014, které je ve spise založeno pod položkou č. 22. Ze stanoviska vyplývá, že u nezletilé

dcery vzhledem ke krátké době povoleného trvalého pobytu se udělení českého státního občanství nedoporučuje. Žadatel uvedl, že dne 23. 7. 2015 požádal Ministerstvo vnitra o prominutí dotčené podmínky pro nezletilou dceru, a že k datu tohoto vyjádření dosáhla nezletilá věku 4 let a 147 dní, po celou dobu žije s rodiči na území České republiky a má zde povolen trvalý pobyt a jeden z rodičů, matka složením státoobčanského slibu dne 10. 8. 2015 nabyla českého státního občanství. Požádal o zohlednění této skutečnosti při rozhodování o žádosti u nezletilé. Žadatel také uvedl, že se v České republice trvale zdržuje a pracuje, vybudoval si zde silné osobní vazby a subjektivně se cítí být součástí České republiky a jejich obyvatel. Udělení českého státního občanství jemu a nezletilé dceři bude mít pozitivní vliv na jejich rodinný život, neboť manželka již českou státní občankou je.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, a že se po tuto dobu žadatel na území České republiky převážně zdržuje, dále podmínku, že v posledních pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že nezletilá nespĺňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, a podmínky podle téhož ustanovení zákona o státním občanství pod písm. c) a d) s ohledem na její věk se na ni nevztahují. Nezletilá splňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatel nespĺňuje podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel tuto podmínku vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku pobytového režimu nespĺnil, když porušil zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále také „zákon č. 326/1999 Sb.“), neboť fakticky bydlel na

adrese své manželky a nezletilé dcery ( ), ačkoliv měl povolený trvalý pobyt na území České republiky od 9. 5. 2006 za účelem trvalý pobyt ostatní, a to na adrese ( ), jak vyplývá ze stanoviska Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, odboru cizinecké policie, ze dne 15. 4. 2014, založeno ve spise pod položkou č. 22. Žadatel tuto skutečnost potvrdil při jednání na Ministerstvu vnitra, jak je již shora uvedeno, a také skutečnost, že změnu svého faktického pobytu nenahlásil, neboť nebylo provedeno vypořádání společného jmění žadatele a jeho bývalé manželky. Ministerstvo vnitra v odůvodnění rozhodnutí také konstatovalo, že u nezletilé s ohledem na ustanovení § 88 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. se pobyt nezletilého dítěte na území České republiky považuje za pobyt trvalý již od okamžiku narození, v případě nezletilé od 21. 7. 2011, do právní moci rozhodnutí o žádosti o udělení povolení k trvalému pobytu, tj. do data povolení k trvalému pobytu. Ministerstvo vnitra nevyužilo ustanovení § 11 odst. 1 zákona o státním občanství a nesplnění podmínky nezletilé neprominulo. Ministerstvo vnitra přihlédlo ke stanovisku Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, odboru cizinecké policie, ze dne 15. 4. 2014, které nedoporučilo žádost ve vztahu k nezletilé kladně vyřídit. Přihlédlo také ke stanovisku Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 17. 3. 2014, ve kterém je uvedeno, že pokud žadatel splní všechny zákonné podmínky, nemá krajský úřad žádné námitky k případnému udělení českého státního občanství. Ministerstvo vnitra v rozhodnutí konstatuje, že v průběhu řízení bylo zjištěno, že žadatel porušil ustanovení § 103 písm. c) a e) ve spojení s ustanovením § 87t zákona č. 326/1999 Sb., když se po delší dobu nezdržoval na adrese, kterou uvedl při povolení trvalého pobytu, neoznámil pravdivě adresu trvalého pobytu, neoznámil změnu údajů v dokladu vydaném podle zákona č. 326/1999 Sb. a žadatelův průkaz o povolení k trvalému pobytu obsahoval nepravdivý údaj o adrese trvalého pobytu.

Ministerstvo vnitra nevyužilo ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, když žadateli neprominulo nesplnění dotčené podmínky z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že ze spisu nevyplývá, že by žadateli v plnění povinností na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky bránily objektivní či subjektivní důvody. Uvedlo, že na každém, kdo se uchází o udělení českého státního občanství, lze právem požadovat, aby plnil zákonné povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování bylo transparentní a prosto všech pochybností.

Ministerstvo vnitra také konstatovalo, že podle judikatury Ústavního soudu není neudělením českého státního občanství porušeno žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou pro jeho nenárokovost a odkázalo tak na usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 586/99, ze dne 8. 3. 2000, kdy Ústavní soud judikoval, že v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege, ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo, rozhodnout, zda určité osobě české státní občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím Ústavu, ústavní zákony ani mezinárodní smlouvu ve smyslu

čl. 10 Ústavy. Dále Ministerstvo vnitra konstatovalo, že takový postup není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o státním občanství a odkázalo dále na usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 624/06, ze dne 17. 5. 2007, kde Ústavní soud konstatoval, že zákon o státním občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto občanství získat. Jde o formální podmínky, jejichž splnění teprve zakládá důvod pro věcné posouzení žádosti.

Ministerstvo vnitra na základě těchto skutečností žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 12. 2015, č. j.: VS-4827/835.3/2-2014, podal žadatel v právním zastoupení včasný rozklad. K rozkladu přiložil prostou kopii usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 30Co 285/2014-442, o vypořádání společného jmění manželů, prostou kopii rozhodnutí o dočasné neschopnosti, prostou kopii výzvy k převzetí průkazu o povolení k pobytu ze dne 27. 5. 2015, prostou kopii povolení k pobytu (karta) na adresu faktického pobytu žadatele s platností do 9. 5. 2016, prostou kopii oznámení o změně trvalého pobytu.

Žadatel v rozkladu konstatuje, že nesouhlasí se závěrem Ministerstva vnitra a domnívá se, že výše uvedené ustanovení zákona č. 326/1999 Sb. neporušil.

Žadatel se v rozkladu vyjádřil ke skutečnostem uváděným v protokolu z jednání na Ministerstvu vnitra ohledně nenahlášení změny jeho faktického pobytu tak, že neuváděl, že by se fakticky trvale zdržoval na adrese odlišné od jeho trvalého pobytu. Podle něj uváděl toliko skutečnost, že v době, kdy jednání proběhlo, byl nemocen a nárazově po několik dní pobýval na adrese ..... u své manželky, aby se o něj mohla postarat. Uvedl, že se zdržoval na adrese svého trvalého pobytu, což dokazuje skutečnost, že na této adrese přebíral veškerou poštu. Uvedl, že na rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti je uvedena adresa ....., jako přesná adresa po dobu jeho dočasné pracovní neschopnosti. Namítá, že skutečnost, že se po dobu pracovní neschopnosti zdržoval u své manželky, uvedl již během jednání na Ministerstvu vnitra a tuto skutečnost oprávněná úřední osoba nezaprotokolovala.

Žadatel se také vyjádřil k výsledku vypořádání společného jmění manželů k nemovitosti, rodinnému domu, ve kterém měl žadatel ke dni 25. 5. 2015 trvalý pobyt. Žadatel v rozkladu popisuje, že dne 5. 5. 2015 telefonicky sdělil pracovišti Ministerstva vnitra Kladno, že vzhledem sice k nepravomocnému výsledku řízení o vypořádání společného jmění manželů ztratí majetková práva k dotčené nemovitosti, v níž má trvalý pobyt, a že hodlá jej změnit na adresu ul. Oblouková, kde se bude zdržovat společně se svojí manželkou a dětmi. Pracoviště Ministerstva vnitra uložilo žadateli, aby se dostavil dne 27. 5. 2015 k provedení změn. Žadatel tak

učinil, převzal výzvu o tom, aby se dne 10. 6. 2015 dostavil k vyzvednutí nového průkazu o povolení k trvalému pobytu. Tuto skutečnost následně nahlásil Ministerstvu vnitra. Žadatel namítá, že zákon č. 326/1999 Sb. nestanoví, jakou formou je nutno nahlášení dotčené změny údajů nahlásit. Podle něj tak učinil v několikátýdenním časovém předstihu, než došlo k nabytí usnesení soudu o ztrátě jeho majetkových práv k nemovitosti, kde měl povolen trvalý pobyt. Žadatel odmítá závěr Ministerstva vnitra uvedený v napadeném rozhodnutí, že minimálně od května 2012 fakticky žije na jiné adrese, než kterou měl nahlášenou jako adresu trvalého pobytu. Namítá, že jediný závěr, ke kterému mohlo Ministerstvo vnitra dospět, je ten, že žadatel nejpozději od 25. 5. 2015 žije na jiné adrese. Domnívá se však, že i při tomto formálním závěru však platí, že žadatel změnil údaje o bydlišti ke dni 28. 5. 2015, tedy v zákonné 3 denní lhůtě, a Ministerstvo vnitra nemůže dovozovat jakékoli porušení zákona a žadateli nebylo nic podobného cizineckou policií nikdy vytknuto. Podle žadatele závěr Ministerstva vnitra nemá oporu v provedeném dokazování.

Žadatel dále napadá rozhodnutí v té části odůvodnění, ve kterém Ministerstvo vnitra konstatuje, že žadatel a nezletilá dcera nespĺňují podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb. upravuje, že řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů a pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení českého státního občanství nevyžaduje.

V závěru žadatel popisuje svůj vztah k České republice založený na rodinných a sociálních poutech dlouhodobého charakteru. Žadatel také uvedl, že podle dokladů, které doložil do spisu, je patrné, že řádně odvádí veškeré povinné platby státu vztahující se k jeho podnikání a k jeho osobě. Uvádí, že plní povinnosti i na úseku pobytového režimu cizinců, dále také, že manželka a starší z jeho dcer již české státní občanství mají. Žádá ministra vnitra o zvážení důsledků neudělení českého státního občanství nezletilé dceři, za situace, kdy takový stav rozděljuje zásadním způsobem rodinu tak, že matka společně s jednou ze společných dcer jsou českými státními občany a otec rodiny společně s nezletilou českými státními občany nejsou. Žadatel se domnívá, že zájem na řádném, jak na faktickém, tak právním spojení členů rodiny by měl být v daném případě zohledněn.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Ministr vnitra konstatuje, že žadatel nespĺňuje podmínku pro udělení státního občanství

České republiky tak, jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, respektive, že vytykané porušení pobytového režimu zakládá svou závažností nesplnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

V této souvislosti ministr vnitra konstatuje, že ze spisu jednoznačně vyplývá, konkrétně ze stanoviska odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Středočeského kraje ze dne 15. 4. 2014, že žadatel měl povolený trvalý pobyt na území České republiky od 9. 5. 2006 za účelem trvalý pobyt ostatní, a to na adrese [redacted] á, okres Praha-západ, zatímco se žadatel fakticky po dobu minimálně 3 let zdržoval na adrese C [redacted] tj. trvalého pobytu manželky, [redacted] a nezletilé dcery. Adresa jeho povoleného trvalého pobytu je adresa pobytu dnes již bývalé manželky. Žadatel tedy po dobu minimálně 3 let neoznámil příslušnému pobytovému pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra adresu svého skutečného pobytu na území České republiky. Tímto svým jednáním porušil povinnosti cizince stanovené v § 103 zákona č. 326/1999 Sb., neboť cizinec je mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona dále povinen uvádět v řízení pravdivě a úplně všechny požadované údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem (hlásit změnu příjmení, osobního stavu, změnu údajů v cestovním dokladu, změnu údajů v dokladu vydaném podle tohoto zákona). Příslušnou změnu je povinen cizinec ohlásit orgánu, který mu vydal doklad, jež ho opravňuje k pobytu na území České republiky, a to do 3 pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala, a jde-li o občana Evropské unie nebo jeho rodinného příslušníka, ve lhůtě do 15 pracovních dnů. Podle ustanovení § 87t zákona č. 326/1999 Sb., se průkaz o povolení k trvalému pobytu vydává jako samostatný doklad, kterým jeho držitel mimo jiné prokazuje adresu místa hlášeného pobytu na území České republiky. Žadatel se nezdržoval na adrese, kterou uvedl při povolení trvalého pobytu, neoznámil pravdivě adresu svého trvalého pobytu, neoznámil změnu údajů o svém trvalém pobytu, tudíž jeho průkaz o povolení k trvalému pobytu na základě shora uvedeného vykazoval nepravdivý údaj, a to až do května 2015, kdy mu byl vydán dne 28. 5. 2015 průkaz s údajem o trvalém pobytu na adrese jeho faktického pobytu, tj. [redacted] sy, okres Kladno a na které se fakticky zdržoval po dobu minimálně 3 let.

K jeho námitce, že se na adrese C [redacted] , okres Kladno zdržoval pouze po dobu pracovní neschopnosti, aby mu byla v době nemoci poskytnuta manželčina péče, a že tato skutečnost nebyla uvedena oprávněnou úřední osobou v protokolu z jednání na Ministerstvu vnitra, ministr vnitra z hlediska relevance ji jako důvod pro prominutí nesplnění dotčené zákonné podmínky nemůže akceptovat, neboť žadatel s předmětným protokolem z jednání na Ministerstvu vnitra byl seznámen a svým podpisem potvrdil skutečnosti v něm uvedené, tudíž, i to, že předmětný údaj tam nebyl zaprotokolován, jak tvrdí v rozkladu, a o doplnění dotčeného protokolu o tuto skutečnost nepožádal. V této souvislosti ministr vnitra uvedenou námitku, jako omluvitelné jednání při neplnění jeho zákonné povinnosti na

úseku pobytového režimu, jak je shora uvedeno, nemohl zohlednit, a zpochybnit tak závěr prvoinstančního správního orgánu, neboť souvisí s plněním povinností žadatele – cizince na úseku pobytového režimu, respektive zákona č. 326/1999 Sb. Ministr vnitra tuto skutečnost nemohl respektovat jako důvod hodný zvláštního zřetele a prominout nesplnění dotčené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 písm. e) zákona o státním občanství.

Ministr vnitra konstatuje, že Ministerstvo vnitra mělo dostatek podkladů pro to, aby vyslovilo závěr, že žadatel porušil své zákonné povinnosti na úseku pobytového režimu natolik, že jeho žádosti nemohlo být vyhověno. Sám žadatel v životopise ze dne 18. 12. 2013, založeném ve spise pod položkou č. 3, uvedl, že koncem roku 2010 začal žít se svojí současnou ženou na adrese .....sy u Kladna. Rovněž tato skutečnost vyplývá z rozsudku Okresního soudu Praha – západ ze dne 8. 12. 2010, kterým bylo žadatelovo předchozí manželství rozvedeno, a ve kterém je uvedena jako adresa žadatelova faktického pobytu nikoliv adresa jeho povoleného trvalého pobytu, ale adresa jeho současného trvalého pobytu. Z odůvodnění tohoto rozsudku také vyplývá, že se žadatel již v září 2010 ze svého povoleného trvalého pobytu odstěhoval ke své přítelkyni, současné manželce, a že manželé spolu nežijí a nebydlí, jak vyplynulo z jejich výpovědí. V této souvislosti bylo možné opodstatněně dovodit, že žadatel se bude fakticky zdržovat a žít ve společné domácnosti se svou současnou manželkou a nezletilou, než na adrese povoleného trvalého pobytu. Z předmětného rozsudku také vyplynulo, že žadatel se choval agresivně, slovně a později také fyzicky napadal bývalou manželku a rozpad jejich společného soužití vyvrcholil jeho odstěhováním v září 2010 k jeho budoucí manželce.

Ministr vnitra konstatuje, že žadatel vzhledem k délce svého pobytu na území České republiky, tj. od roku 1997, měl víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem svých práv a povinností vůči státu, o jehož státní občanství se uchází, a tudíž tato práva a zejména povinnosti také beze zbytku naplňovat. Ministr vnitra je přesvědčen, že Ministerstvo vnitra v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně uvedlo veškeré zjištěné skutečnosti a důkazy, ze kterých vyplynulo, že se žadatel několik let, a s přihlédnutím k rozsudku Okresního soudu Praha – západ ze dne 8. 12. 2010, od září 2010 fakticky nezdržoval na adrese povoleného trvalého pobytu, ale na adrese svého současného trvalého pobytu. Změnu nahlásil příslušnému pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra teprve dne 28. 5. 2015, a to až na základě upozornění Ministerstva vnitra, jak je uvedeno v části I. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

S ohledem na shora uvedené ministr vnitra konstatuje, že v daném případě prvoinstanční správní orgán napadeným rozhodnutím akceptoval zásadu přiměřenosti a proporcionality. Konstatoval také, že stejně jako prvoinstanční správní orgán ani on nenabyl přesvědčení, a to zejména vzhledem k závažnosti žadatelova pochybení na úseku pobytového režimu, že si žadatel bude i do budoucna plnit své povinnosti, které pro něj vyplývají z českého právního řádu a jak předpokládá

i soudní judikatura, respektive rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105, ve kterém je judikováno, že smyslem a účelem podmínky zakotvené v ustanovení v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je vyloučit z možnosti nabytí českého státního občanství žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy, (v daném případě předpisy na úseku pobytového režimu cizince na území České republiky), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový žadatel pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový žadatel české státní občanství nenabyl.

Při nepochybně závažném porušení pobytového režimu, kdy žadatel řadu let neohlásil Ministerstvu vnitra změnu pobytu, ministr vnitra současně nemohl akceptovat tvrzení o řádném plnění povinností ze strany žadatele a nemohl ani přihlédnout k žadatelem uváděným rodinným a sociálním vazbám k České republice. Co nezletilé dcery se týče, zamítavé rozhodnutí rodinu nerozděluje, natožpak zásadním způsobem, nakolik Ministerstvo vnitra nerozhoduje o pobytu žadatele a jeho nezletilé dcery zahrnuté do žádosti na území České republiky, toliko mu neuděluje, ze shora uvedených zákonných důvodů, státní občanství České republiky, bez vlivu na žadatelův aktuální pobytový režim.

Ministr vnitra neprominul žadateli nesplnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v jeho případě neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, jak je shora uvedeno, tudíž také neprominul nezletilé nesplnění podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství (nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky), a žádosti, do které zahrnul nezletilou dceru, tak nevyhověl. Ministr vnitra konstatuje, že žadatel i nezletilá mají na základě povoleného trvalého pobytu v České republice zajištěny veškeré základní potřeby a jistoty. Status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje prakticky stejné postavení jako státnímu občanu České republiky, s výjimkou některých práv z oblasti veřejného práva, na druhé straně s možností výkonu téměř jakéhokoliv zaměstnání či podnikání.

Pro úplnost k námitce, že žadatel a jeho nezletilá dcera nesplňují podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, ministr vnitra uvádí, že se námitka týká toliko formulace v napadeném rozhodnutí, nikoli jeho zákonnosti ani správnosti, když ve výsledku ani Ministerstvo vnitra k této podmínce nepřihlíželo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministry vnitra

